

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 18:

Forslag til lov om ændring af lov om tilskud til dræning og vanding. (Nedsættelse af tilskudsatsen).

(Fremsat 3/10 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Helge Mortensen (S):

Det lovforslag, vi her behandler, drejer sig om en nedsættelse af tilskuddet til dræning fra 33½ pct. til 25 pct. og om at få de penge, som er afsat til dræning og vanding, til at strække længere og dermed få udført mere dræningsarbejde, hvorved flere ansøgninger vil kunne imødekommes.

Der har været stop for ansøgninger om tilskud til dræningsarbejder fra december 1983 og til april 1984 og igen fra juni 1984. Med dette forslag er det ministerens hensigt at ophæve ansøgningsstoppet medio oktober 1984.

Vi kan tilslutte os forslaget, men vores tilslutning bygger på den forudsætning, at det under udvalgsarbejdet kan fastslås, at forslaget medfører, at dræningsaktiviteten øges, det vil sige, at interessen for dræningsarbejdet bliver lige så stor med 25 pct.s tilskud som med 33½ pct.s tilskud. Det er jo i stor udstrækning nedslidte dræningsanlæg, der er tale om.

Der er to punkter i forslaget og bemærkningerne hertil, der har vores opmærksomhed, og som vi under udvalgsarbejdet nøjere vil beskæftige os med.

Det er for det første tilskudsreglerne for den gravefri dræning, der reelt ikke bliver

berørt af ministerens forslag, jfr. ministerens bemærkninger til lovforslaget. Dette skyldes, at tilskuddet ikke kan overstige udgiften til projektering, tilsyn og udgiftsopgørelse, og det må så forudsættes, at disse udgifter ikke overstiger 25 pct. af de samlede udgifter. Herefter er det udelukkende den traditionelle dræning, der berøres af reduktionen i tilskuddene.

Vi vil under udvalgsarbejdet være opmærksom på, at man ved denne lovgivning ikke stiller landbrug i de områder af landet, hvor man kan anvende gravefri dræning, gunstigere end landbrug, der er nødt til at anvende de mere traditionelle dræningsmetoder, som beskæftigelsesmæssigt er de mest arbejdskraftkrævende. Vi vil altså i udvalget nøje vurdere disse forhold.

For det andet hæfter vi os ved, at ministeren ikke agter at ændre ved den standsning af tilskud til vanding, som administrativt blev indført i juni 1983. Det lovforslag, vi her behandler, omfatter samme tilskudsstørrelser til både dræning og vanding, og vi er af den opfattelse, at loven bør have virkning på begge disse områder.

Den administrative standsning af tilskuddene til vandingsanlæg rammer først og fremmest de landbrug, som ligger på sandjordsarealer, dvs. i Nordjylland, hvor 85 pct. af landbrugsarealet er sandjord, og i Ringkøbing og Ribe amter, hvor sandjorden udgør henholdsvis 78 og 79 pct. af landbrugsarealet. Til sammenligning er der på øerne kun 17 pct. af landbrugsarealerne, der er sandjord.

Se dette i sammenhæng med, at tyngdepunktet for den animalske produktion ligger i de nævnte områder med sandjord, er der her specielle behov for vandingsanlæg for bl.a. at sikre områderne med grovfoder.

I bemærkningerne til lovforslaget siger ministeren, at vandingsaktiviteten med tilskud i tiden efter 1981-loven ligger væsentligt under det forventede. I 1983, altså netop det år, hvor regeringen indførte standsningen af tilskud til vandingsanlæg, blev der etableret 298 vandingsanlæg, og det er det største antal siden 1979.

Der er områder i landet, som er afhængige af vandingsanlæg, og som naturligvis har forventninger om, at lovens bestemmelser er lige så gyldige for dem som for landbrug, der skal dræne. Derfor mener vi, at ministerens